

พระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ
พุทธศักราช ๒๕๖๒

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร
ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐)

ชาติชาย ติพิพอาภา

พล. อ. เจ้าพระยาพิชเชนทรโยธิน

ตราไว้ ณ วันที่ ๗ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๒

เป็นปีที่ ๖ ในรัชชกาลปัจจุบัน

วันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๒ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๖ หน้า ๑๑๐๕

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรปรับปรุงพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการเสียใหม่ เพื่อให้เป็นการเหมาะสมแก่ราชการยิ่งขึ้น

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

ลักษณะ ๑

ข้อความเบื้องต้น

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พุทธศักราช ๒๕๖๒”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ตั้งแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พุทธศักราช ๒๕๗๕ และบันดาทกกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นๆใน ส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ข้าราชการฝ่ายตุลาการ” หมายความว่า ข้าราชการที่ได้รับแต่งตั้งให้ทำการงานในกระทรวงยุติธรรม เว้นแต่ข้าราชการพลเรือนการเมือง

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้ทำหน้าที่รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ข้าราชการฝ่ายตุลาการมี ๕ ประเภท

(๑) ข้าราชการตุลาการสามัญ ได้แก่ ข้าราชการในตำแหน่งประจำผู้มีอำนาจและหน้าที่ในการพิจารณาพิพากษาคดี

(๒) ข้าราชการตุลาการวิสามัญ ได้แก่ ข้าราชการซึ่งรัฐบาลจ้างรับราชการโดยให้มีอำนาจและหน้าที่พิจารณาพิพากษาคดี

(๓) คณะบดียุติธรรม ได้แก่ ข้าราชการซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นผู้พิจารณาพิพากษาคดีที่ไว้กฎหมายอิสลาม

(๔) ข้าราชการตุลาการวิสามัญ ได้แก่ ข้าราชการในตำแหน่งประจำผู้มีหน้าที่ในทางตุลาการ

(๕) ข้าราชการราชการวิสามัญ ได้แก่ ข้าราชการซึ่ง
รัฐบาลจ้างรับราชการในหน้าที่ราชการ

มาตรา ๖ ข้าราชการฝ่ายตุลาการจะได้รับเงินเดือนตาม
อัตราที่ปรากฏในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติ

ให้เป็นหน้าที่ของรัฐมนตรีที่จะทำความตกลงกับกระทรวง
การคลัง กำหนดจำนวนแห่งอัตราเงินเดือนในกรมหนึ่ง ๆ
ภายในวงเงินงบประมาณ แต่ถ้าราชการส่วนใดมีเหตุพิเศษ
จะทำความตกลงแยกจำนวนแห่งอัตราเงินเดือนของราชการ
ส่วนนั้นออกเป็นเหล่า หรือจะรวมสมทบเข้าในจำนวนแห่ง
อัตราเงินเดือนของราชการส่วนอื่น หรือ ของ สำนักงานปลัด
กระทรวงก็ได้

การกำหนดจำนวนแห่งอัตราเงินเดือนนั้น รัฐมนตรีจะ
ต้องยื่นบัญชีรายละเอียดเพื่อตกลงกับกระทรวงการคลัง และ
กระทรวงการคลังจะต้อง พิจารณาให้ แล้วเสร็จภายในเวลาที่
กระทรวงการคลังกำหนดไว้ ถ้ารัฐมนตรีมิได้ยื่นบัญชีตาม
กำหนด ให้ถือจำนวนแห่งอัตราเงินเดือนในปีก่อนใช้ต่อ
ไปอีกปีหนึ่ง แต่ในกรณีที่ได้รับเงินงบประมาณเพิ่มขึ้น
ให้รวมจำนวนแห่งอัตราเงินเดือนที่ได้รับเพิ่มขึ้นนั้น เข้ากับ
จำนวนแห่งอัตราเงินเดือนเดิม และในกรณีที่ลดเงินงบ

ประมาณลง ให้ลดจำนวนแห่งอัตราเงินเดือนเดิมลงตาม
จำนวนแห่งอัตราเงินเดือนที่ได้ลดลงนั้น

กำหนดจำนวนแห่งอัตราเงินเดือนเช่นว่านี้ ให้รัฐมนตรี
ประกาศเป็นรายปีในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๗ ข้าราชการฝ่ายตุลาการผู้ไปรับราชการทหาร
ตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร เมื่อออกจาก
ราชการทหารโดยไม่มีความเสียหายแล้ว ประสงค์จะเข้า
รับราชการในชั้นและอันดับที่ได้รับอยู่ในขณะไปรับราชการ
ตามกฎหมายนั้น ให้รัฐมนตรีรับบรรจุที่เดียว

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมมีหน้าที่
รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจ
กำหนดค่าธรรมเนียมและออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการให้
เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว
ให้ใช้บังคับได้

ลักษณะ ๒

ข้าราชการตุลาการสามัญ

หมวด ๑

การบรรจุ การเลื่อนชั้น การเลื่อนอันดับ และการแต่งตั้ง

มาตรา ๕ ชั้นข้าราชการตุลาการสามัญ มีดังนี้

- (๑) ข้าราชการตุลาการสามัญชั้นโท
- (๒) ข้าราชการตุลาการสามัญชั้นเอก
- (๓) ข้าราชการตุลาการสามัญชั้นพิเศษ

ในชั้นหนึ่งๆ แบ่งออกเป็นอันดับตามบัญชีต่อท้ายพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๐ ตำแหน่งราชการตุลาการ มีดังนี้

- (๑) ผู้พิพากษาศาลชั้นต้น
- (๒) ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์
- (๓) อธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้น ผู้พิพากษาศาลฎีกา
อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์
- (๔) ประธานศาลฎีกา

ส่วนตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นจะได้มีกฎกระทรวงกำหนด
เทียบกับตำแหน่งที่กล่าวมาแล้วข้างต้น

มาตรา ๑๑ การบรรจุข้าราชการตุลาการสามัญชั้นโท
อันดับ ๓, ๓ ก. หรือ ๔ ให้รัฐมนตรีบรรจุโดยวิธีการสอบ
คัดเลือกตามความในหมวด ๒

แต่ถ้าผู้ใดสอบไล่ได้ปริญญา หรือประกาศนียบัตรทาง
กฎหมายจากต่างประเทศ ซึ่งคณะกรรมการตุลาการเทียบว่า
ไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีและสอบไล่ได้ปริญญาตรีหรือประกาศนียบ
ัตรทางกฎหมายไทย ซึ่งคณะกรรมการตุลาการเทียบว่า
ไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี หรือผู้ที่สอบไล่ได้ปริญญาเอกทาง
กฎหมายไทย หรือผู้ที่สอบไล่ได้ปริญญาโททางกฎหมายไทย
มาแล้วไม่ต่ำกว่าสามปี เมื่อได้ปรึกษาคณะกรรมการตุลาการ
เห็นชอบด้วยแล้ว รัฐมนตรีอาจบรรจุเข้าเป็นข้าราชการ
ตุลาการสามัญชั้นโทได้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ซึ่งจะได้
กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๒ การเลื่อนข้าราชการตุลาการสามัญชั้นโทขึ้น
เป็นชั้นเอก ให้ปลัดกระทรวงยุติธรรมพิจารณาคัดเลือก
จากข้าราชการตุลาการสามัญชั้นโท ซึ่งรับราชการในชั้นโท
มาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสองปี กับทั้งเป็นผู้ที่ได้รับการ
พิจารณาเห็นว่ามีความรู้คุณวุฒิและความสามารถแล้วส่งรายงานไป

ยังคณะกรรมการตุลาการโดย ปกติ อัตราหนึ่งมีจำนวนไม่เกินสามคน เมื่อคณะกรรมการตุลาการได้สอบสวนและพิจารณาแล้ว เห็นว่าผู้ใดสมควรได้เลื่อนชั้น ก็ให้เสนอไปยังรัฐมนตรีเพื่ออนุมัติ

มาตรา ๑๓ การเลื่อนข้าราชการตุลาการสามัญชั้นเอกขึ้นเป็นชั้นพิเศษ ให้ปลัดกระทรวงยุติธรรมพิจารณาคัดเลือกจากข้าราชการตุลาการสามัญชั้นเอกที่มีความดีความชอบและความสามารถ แล้วส่งมอบไปยังคณะกรรมการตุลาการอัตราหนึ่งคน เมื่อคณะกรรมการตุลาการได้สอบสวนและพิจารณาเห็น ว่าสมควรได้เลื่อนชั้นก็ให้เสนอไปยัง รัฐมนตรีเพื่ออนุมัติ

มาตรา ๑๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๓ ข้าราชการตุลาการสามัญผู้ใดเลื่อนชั้นนั้น ให้ได้รับเงินเดือนในอันดับต่ำของชั้นที่ได้อเลื่อนชั้น แต่ถ้าผู้นั้นได้รับเงินเดือนสูงกว่าอันดับต่ำของชั้นที่ได้อเลื่อน ก็ให้รับเงินเดือนในอันดับที่เท่ากับอันดับเงินเดือนที่ได้รับอยู่

มาตรา ๑๕ ภายใต้บังคับแห่งมาตรา ๑๓ การเลื่อนอันดับภายในชั้นหนึ่ง ๆ ให้ปลัดกระทรวงยุติธรรมพิจารณาคัดเลือก

เล่ม ๕๖ หน้า ๑๑๑๖ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๒

จากผู้ที่อยู่ในอันดับที่ตกลงไปตามลำดับ โดยคำนึงถึงความ
อดุสาหะ ความสามารถและการปฏิบัติตามวินัยขละมารยาท
แล้วส่งรายงานไปยังคณะกรรมการตุลาการ เมื่อคณะกรรมการ
ตุลาการได้สอบสวนและพิจารณาเห็นสมควรแล้ว ก็ให้
เสนอไปยังรัฐมนตรีเพื่ออนุมัติ

มาตรา ๑๖ การได้รับเงินเดือนเพิ่มขึ้นเมื่อแต่การเลื่อน
ขั้นที่ใด หรือการเลื่อนอันดับที่ใด โดยปกติในปีหนึ่ง ๆ มิให้
เพิ่มขึ้นเกินกว่าจำนวนเท่ากับสองอันดับ เว้นแต่จะได้รับ
ความเห็นชอบจากคณะกรรมการตุลาการและอนุมัติจากรัฐมนตรี
เป็นกรณีพิเศษ

มาตรา ๑๗ การแต่งตั้งข้าราชการตุลาการสามัญให้ดำรง
ตำแหน่งราชการให้แต่งตั้งตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ตำแหน่งผู้พิพากษาศาลชั้นต้น หรือตำแหน่งที่
เทียบเสมอกัน แต่งตั้งจากข้าราชการตุลาการสามัญชั้นโท
หรือเอก

(๒) ตำแหน่งผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ หรือตำแหน่งที่
เทียบเสมอกัน แต่งตั้งจากข้าราชการตุลาการสามัญชั้นเอก
หรือพิเศษ

(๓) ตำแหน่งอธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้น ผู้พิพากษาศาลฎีกา อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ หรือตำแหน่งที่เทียบเสมอกัน แต่งตั้งจากข้าราชการตุลาการสามัญชั้นพิเศษ

(๔) ตำแหน่งประธานศาลฎีกา แต่งตั้งจากข้าราชการตุลาการสามัญชั้นพิเศษ

มาตรา ๑๘ การแต่งตั้งข้าราชการตุลาการสามัญในตำแหน่งผู้พิพากษาเป็นครั้งแรกก็ดี ในตำแหน่งอธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้น ผู้พิพากษาศาลฎีกา อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ หรือตำแหน่งที่เทียบเสมอกัน หรือประธานศาลฎีกาก็ดี ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงแต่งตั้ง ส่วนการแต่งตั้งข้าราชการตุลาการสามัญให้ดำรงตำแหน่ง นอกจากนี้ให้รัฐมนตรีเป็นผู้แต่งตั้ง

มาตรา ๑๙ รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการตุลาการสามัญให้ประจำกระทรวงได้

มาตรา ๒๐ การสั่งให้ข้าราชการตุลาการสามัญไปช่วยทำงานชั่วคราวในตำแหน่งใดๆ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจที่จะสั่งได้

มาตรา ๒๑ การโอนข้าราชการตุลาการสามัญไปเป็นข้าราชการตุลาการสามัญในชั้นซึ่งไม่สูงกว่าเดิม อาจทำได้เมื่อได้ปรึกษาคณะกรรมการตุลาการเห็นชอบด้วยแล้ว แต่ข้าราชการตุลาการสามัญนั้นต้องเคยดำรงตำแหน่งผู้พิพากษามาแล้ว

มาตรา ๒๒ ข้าราชการตุลาการสามัญผู้ใดออกจากราชการไปโดยมิได้ มีความผิดหรือมลทินในราชการ หรือไปรับราชการในกระทรวงทบวงการอื่น ถ้าสมัครเข้ารับราชการในตำแหน่งราชการตุลาการในชั้นและอันดับที่ไม่สูงกว่าเดิม และทางราชการต้องการจะรับไว้ เมื่อคณะกรรมการตุลาการได้พิจารณาและสอบสวนคุณสมบัติกับภูมิรู้เห็นว่าเหมาะสมกับราชการที่จะรับเข้าบรรจุนั้น ก็ให้รัฐมนตรีบรรจุได้

ผู้ออกจากราชการตุลาการสามัญโดยถูกเลิกตำแหน่งย่อมได้รับบรรจุ ตามความในมาตรานี้ก่อนผู้ที่ออกจากราชการโดยเหตุอื่น

หมวด ๒

การสอบคัดเลือก

มาตรา ๒๓ ผู้สมัครสอบคัดเลือกเป็นข้าราชการตุลาการสามัญชั้นโทอันดับ ๓, ๓ก. หรือ ๔ ต้องมีคุณสมบัติและพินความรู้อย่างต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) เป็นชายและอายุไม่ต่ำกว่า ๒๕ ปี

(๓) เป็นผู้เลื่อมใสในการปกครองระบอบรัฐธรรมนูญด้วยความบริสุทธิ์ใจ

(๔) ไม่เป็นผู้มีกายทุพพลภาพ ไร้ความสามารถ หรือจิตต์ฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือเป็นโรคที่จะได้ระบุไว้ในกฎกระทรวง

(๕) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างพักหน้าที่ราชการ

(๖) ไม่เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี

(๗) ไม่เป็นคนมีหนี้สินล้นพ้นตัว

(๘) ไม่เป็นผู้เคยถูกไล่ออกจากราชการ

(๙) ไม่เป็นผู้เคยถูกปลดออกจากราชการ

(๑๐) ไม่เป็นผู้เคยถูกจำคุกโดยคำพิพากษาให้จำคุก เว้นแต่ความผิดในลักษณะฐานลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยฐานประมาท

(๑๑) สอบไล่ได้ปริญญาตรีหรือประกาศนียบัตรทางกฎหมาย ซึ่งคณะกรรมการตุลาการเห็นว่าไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี

(๑๒) เป็นสามัญสมาชิกหรือสมาชิกพิเศษแห่งนิติบุคคลที่ยศสภา

(๑๓) เป็นทนายความชั้นหนึ่งมาเป็นเวลารวมกันไม่น้อยกว่า ๔ ปี และได้ว่าความมาเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าที่คณะกรรมการตุลาการจะได้กำหนดไว้ หรือเป็นข้าราชการตุลาการวิสามัญ หรือพนักงานอัยการ หรือจำศาล หรือรองจำศาล มาเป็นเวลารวมกันไม่น้อยกว่า ๔ ปี

(๑๔) มีความประพฤติและมารยาทอันดีงาม

มาตรา ๒๔ ให้คณะกรรมการตุลาการจัดให้มีการสอบคัดเลือกตามหลัก สุตร์ และวิธีการที่จะได้ กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

ในการกำหนดหลักสุตร์นั้น ให้ มีระเพาะในภาคปฏิบัติการ

มาตรา ๒๕ ภายใต้งกับมาตรา ๒๓ ผู้ที่สอบได้คะแนนสูงมีสิทธิที่จะได้รับเลือกเข้ารับราชการก่อนผู้ที่ได้คะแนนต่ำลงมาตามลำดับ

มาตรา ๒๖ การสอบคัดเลือกนั้น โดยปกติให้มีปีละหนึ่งครั้ง แต่เมื่อใดมีการสอบคัดเลือกใหม่อีกแล้ว บัญชีสอบคัดเลือกคราวก่อนเป็นอันล้มเลิก

หมวด ๓

การออกจากราชการ

มาตรา ๒๗ เมื่อข้าราชการตุลาการสามัญออกจากราชการ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ให้ออก
- (๔) ปลดออก
- (๕) ไล่ออก

การออกจากราชการของผู้พิพากษา ให้มีความทราบ
บังคับทุกให้ทราบ

มาตรา ๒๘ ภายใต้บังคับบทกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จ
บำนาญข้าราชการฝ่ายพลเรือน ข้าราชการตุลาการสามัญผู้ใด
ประสงค์จะลาออกจากราชการที่ย่อมทำได้ เมื่อรัฐมนตรีได้
สอบสวนพิจารณาและอนุญาตแล้ว จึงให้ถือว่าออกจาก
ราชการ

มาตรา ๒๙ เมื่อรัฐมนตรีเห็นสมควรให้ข้าราชการตุลาการ
สามัญผู้ใดออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญ จะให้

ผู้^๕นั้นออกจากราชการตามลักษณะ ซึ่งบัญญัติไว้ในกฎหมายว่า
ด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการฝ่ายพลเรือนก็ได้

แต่ในการให้^๕ออกเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเพราะเหตุทดแทน
ในกรณีที่มีคำสั่งให้^๕ออกนั้นให้ทำได้เฉพาะเหตุดังนี้

(ก) เมื่อ ข้าราชการตุลาการสามัญผู้ใดต้องหาว่าทำผิดวินัย
อย่างร้ายแรงและปลัดกระทรวงยุติธรรมได้ส่งข้อหา คำ
ชี้แจงหรือข้อแก้ตัวไปยังคณะกรรมการตุลาการตามมาตรา ๘๕
มาตรา ๘๖ ถ้าคณะกรรมการตุลาการได้สอบสวนแล้วไม่ได้ความ
เป็นสัจย์ว่ากระทำผิดที่จะต้องถูกไล่ออกหรือปลดออก แต่
เห็นว่ามิมีมลทินหรือมัวหมอง ถ้ารัฐมนตรีเห็นว่าการที่จะให้
รับราชการอีก จะเป็นการเสียหายแก่ราชการ รัฐมนตรี
จะสั่งให้^๕ผู้นั้นออกจากราชการก็ได้

(ข) เมื่อ ข้าราชการตุลาการสามัญผู้ใด หย่อนความ
สามารถด้วยเหตุใดๆ ในอันจะปฏิบัติหน้าที่ราชการของตน
หรือไม่แสดงให้เพียงพอว่าเป็นผู้สนับสนุนการปกครองระบอบ
รัฐธรรมนูญด้วยความบริสุทธิ์ใจ เมื่อคณะกรรมการตุลาการ
ได้สอบสวนเห็นสมควรให้^๕ออกจากราชการแล้ว ให้รัฐมนตรี
มีอำนาจสั่งให้^๕ผู้นั้นออกจากราชการ

(ค) เมื่อข้าราชการตุลาการสามัญผู้ใดขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๓ อนุมาตรา ๑ หรืออนุมาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ

มาตรา ๓๐ การไล่ออกและการปลดออกจากราชการให้เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในลักษณะ ๕

ลักษณะ ๓

ข้าราชการตุลาการวิสามัญ

มาตรา ๓๑ การรับคนเข้าเป็นข้าราชการตุลาการวิสามัญนั้น เมื่อทางราชการประสงค์จะบรรจุผู้ใดที่เห็นว่าเหมาะสมแก่ราชการ เมื่อได้ปรึกษาคณะกรรมการตุลาการเห็นชอบด้วยแล้วให้รัฐมนตรีบรรจุได้ การออกจากราชการของข้าราชการประเภทนี้ ให้นำบทบัญญัติที่เกี่ยวกับข้าราชการตุลาการสามัญมาใช้บังคับโดยอนุโลม

รัฐมนตรีมีอำนาจออกคำสั่งเป็นคราวๆ กำหนดตำแหน่งหน้าที่ซึ่งข้าราชการตุลาการวิสามัญจะพึงปฏิบัติ

การแต่งตั้งข้าราชการตุลาการวิสามัญเป็นผู้พิพากษาศาลฎีกาหรือการให้ออกจากตำแหน่งนี้ ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงทราบ

ลักษณะ ๔
ตะไต้ะยุตติธรรม

มาตรา ๓๒ การแต่งตั้งตะไต้ะยุตติธรรมนั้น ให้คัด
เลือกจากอิสลามศาสนิกผู้มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๓ อนุมาตรา ๑ ถึง อนุ
มาตรา ๑๐

(๒) มีภูมิรู้ในคัมภีร์โกหฺร่านพอที่จะพิจารณาพิพากษา
คดีแพ่งระหว่างคู่ความ หรือจำเลยที่นับถือศาสนาอิสลาม
เกี่ยวข้องกับลักษณะครอบครัวและมฤตก

มาตรา ๓๓ การบรรจุ การเลื่อนชั้น การเลื่อนอันดับ
การแต่งตั้ง การออกจากราชการของตะไต้ะยุตติธรรมให้
เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการซึ่งรัฐมนตรีจะได้กำหนดไว้

ลักษณะ ๕
คณะกรรมการตุลาการ

มาตรา ๓๔ ให้มีคณะกรรมการตุลาการขึ้นคณะหนึ่ง
ประกอบด้วย

(๑) ประธานศาลฎีกา

(๒) ปลัดกระทรวงยุติธรรม

(๓) อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์

(๔) ข้าราชการตุลาการสามัญชั้นพิเศษ ๑ นาย โดยรัฐมนตรีเป็นผู้เลือก

(๕) ข้าราชการเทียบमानุซึ่งเคยรับราชการ เป็นผู้พิพากษาเป็นจำนวน ๓ นาย โดยข้าราชการตุลาการสามัญชั้นโทขึ้นไปเป็นผู้เลือก

กรรมการตามอนุมาตรา ๕ ต้องมิใช่ข้าราชการพลเรือนการเมือง หรือมีอาชีพทางกฎหมายอยู่โดยตรงหรือโดยอ้อม

ให้คณะกรรมการตุลาการตั้งข้าราชการฝ่ายตุลาการนายหนึ่งเป็นเลขานุการ

มาตรา ๓๕ กรรมการที่ได้รับเลือกตั้งตามมาตรา ๓๔ อนุมาตรา ๔ และอนุมาตรา ๕ นั้น ให้อยู่ในตำแหน่งได้คราวละสองปี และอาจได้รับเลือกตั้งใหม่ ถ้าตำแหน่งกรรมการดังกล่าวแล้วว่างลงก่อนถึงกำหนด รัฐมนตรีอาจเลือก หรือสั่งใหม่การเลือก แล้วแต่กรณี เพื่อให้กรรมการเข้าร่วมตำแหน่งจนกว่าจะสิ้นกำหนดก็ได้

มาตรา ๓๖ ให้ประธานศาลฎีกาเป็นประธานคณะกรรมการตุลาการ ถ้าในคราวใดประธานศาลฎีกาไม่มาประชุม ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกประธานสำหรับคราวนั้นขึ้นนาย
หนึ่ง

การประชุมของคณะกรรมการตุลาการนั้น ต้องมีกรรมการ
อย่างน้อย ๔ นายมาประชุม จึงจะเป็นองค์ประชุม

หัวข้อประชุมอันใดเกี่ยวพาดพิงถึงกรรมการผู้ใดอันอาจ
ทำให้คะแนนเสียงไม่เที่ยงธรรม กรรมการผู้นั้นนั่งประชุม
ด้วยไม่ได้

การวินิจฉัยชี้ขาด ให้ถือตามเสียงข้างมาก ถ้าคะแนน
เท่ากัน ให้ประธานที่ประชุมออกเสียงชี้ขาด

การลงมติในกรณีให้คุณหรือ โทษแก่ข้าราชการ ตุลาการ
สามัญ ให้ลงคะแนนลับ แต่ในกรณีอื่น ๆ ให้ลงคะแนน
ลับเมื่อกรรมการผู้ใดผู้หนึ่งร้องขอ

มาตรา ๓๗ ในกรณีที่คณะกรรมการตุลาการมีหน้าที่ตาม
มาตรา ๑๑ วรรค ๒ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๕ มาตรา
๑๖ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๕ (ก) (ข) มาตรา ๓๑
มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ มาตรา ๕๐
มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๕ ให้ปลัดกระทรวงยุติธรรมเป็นผู้เสนอ

วันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๒ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๖ หน้า ๑๑๒๗

เรื่อง ไปยัง คณะกรรมการตุลาการ เมื่อ คณะกรรมการตุลาการ
มีความเห็นให้ดำเนินการประการใด ให้ประธานรายงาน
ความเห็นนั้น ไปยัง รัฐมนตรี

มาตรา ๓๘ คณะกรรมการตุลาการมีอำนาจตั้งอนุกรรมการ
การสามัญหรือวิสามัญเพื่อทำการใดๆ แทนได้

ลักษณะ ๖

ข้าราชการตุลาการสามัญ

หมวด ๑

การบรรจุ การเลื่อนชั้น การเลื่อนอันดับ และการแต่งตั้ง

มาตรา ๓๙ ชั้นข้าราชการตุลาการสามัญมี ดังนี้

- (๑) ข้าราชการตุลาการสามัญชั้นจัตวา
- (๒) ข้าราชการตุลาการสามัญชั้นตรี
- (๓) ข้าราชการตุลาการสามัญชั้นโท
- (๔) ข้าราชการตุลาการสามัญชั้นเอก
- (๕) ข้าราชการตุลาการสามัญชั้นพิเศษ

ในชั้นหนึ่ง ๆ แบ่งออกเป็นอันดับ ตามบัญชีที่ต่อท้าย
พระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๐ ตำแหน่งราชการธุรการมี ดังนี้

(๑) เสมียนพนักงาน

(๒) ประจำแผนก

(๓) หัวหน้าแผนก

(๔) หัวหน้ากอง

(๕) ปลัดกระทรวง

ส่วนตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น จะได้มีกฎกระทรวงกำหนดเทียบกับตำแหน่งที่กล่าวมาแล้วข้างต้นนี้

มาตรา ๔๑ การบรรจุข้าราชการธุรการสามัญ ให้เจ้ากระทรวงหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากเจ้ากระทรวงบรรจุตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ข้าราชการธุรการสามัญชั้นจัตวา บรรจุจากบุคคลที่สอบแข่งขันสำเร็จในวิชาข้าราชการธุรการสามัญชั้นจัตวา

โดยปกติให้บรรจุในอันดับ ๑. ๑ ก. หรือ ๑ ข. แต่ตำแหน่งราชการใดโดยลักษณะปริมาณหรือคุณภาพควรได้ผู้มีคุณวุฒิเพื่อเข้าบรรจุในอันดับ ๔ หรือ ๗ ที่เดียวกันให้สอบแข่งขันให้บรรจุในอันดับนั้น ๆ โดยเฉพาะได้

(๒) ข้าราชการตุลาการสามัญชั้นตรี บรรจุจากบุคคลที่
สอบแข่งขันสำเร็จในวิชาข้าราชการตุลาการสามัญชั้นตรี
การบรรจุให้บรรจุในอันดับ ๑

มาตรา ๘๒ ผู้ใดได้รับปริญญาหรือ ประกาศนียบัตรวิชา
ชีพ เจ้ากระทรวงหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากเจ้า
กระทรวงอาจคัดเลือกหรือสอบคัดเลือกเข้าบรรจุเป็น ข้าราชการ
ตุลาการตุลาการสามัญที่ใ้วิชานั้น ๆ ชั้นใด ๆ ที่ไม่สูงกว่าชั้น
ข้าราชการตุลาการสามัญชั้นโทได้ ตามหลักเกณฑ์และวิธี
การที่คณะกรรมการตุลาการจะได้กำหนดไว้

มาตรา ๘๓ ข้าราชการตุลาการสามัญชั้นจัตวาเลื่อนขึ้น
เป็นชั้นตรีได้ ด้วยการสอบแข่งขันในวิชาข้าราชการตุลาการ
สามัญชั้นตรี

มาตรา ๘๔ การเลื่อนข้าราชการตุลาการสามัญชั้นตรีขึ้น
เป็นชั้นโท ไม่ให้คัดกระทรวงพิจารณาแต่งตั้งออกจากข้าราชการ
ตุลาการสามัญชั้นตรี ซึ่งรับราชการในชั้นตรีมาแล้วเป็นเวลา
ไม่น้อยกว่าสามปี แต่ถ้าเป็นผู้ที่ได้ปริญญาเอกหรือประกาศ
นียบัตร ซึ่งเทียบได้ไม่ต่ำกว่าปริญญาเอกด้วยแล้ว กำหนด
เวลาสามปีนี้ไม่ต้องนับมาใช้บังคับ แต่ถ้าเป็นผู้ได้ปริญญาโท

หรือประกาศนียบัตรซึ่งเทียบได้ ไม่ต่ำกว่าปริญญาโทด้วยแล้ว
ก็ให้กำหนดเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปี ถ้าเป็นผู้ที่ได้ปริญญาตรี
หรือประกาศนียบัตรซึ่งเทียบได้ ไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีด้วยแล้ว
ก็ให้กำหนดเวลาไม่น้อยกว่าสองปี ทั้งนี้เป็นผู้ที่ได้รับการ
พิจารณาเห็นว่ามีความรู้ความสามารถ บัดนี้ส่งรายงาน
ไปยัง คณะกรรมการ ชุระการโดยปกติ อัตราหนึ่งมีจำนวนไม่
เกินสามคนเมื่อคณะกรรมการ ชุระการได้สอบเสนอและพิจารณา
แล้ว เห็นว่าผู้ใดสมควรได้เลื่อนชั้นก็ให้เสนอไปยังรัฐมนตรี
เพื่อเลื่อนชั้นต่อไป

มาตรา ๕๕ การเลื่อนข้าราชการ ชุระการสามัญชั้นโทขึ้น
เป็นชั้นเอก ให้ปลัดกระทรวงพิจารณาคัดเลือกจากข้าราชการ
ชุระการสามัญชั้นโท ซึ่งรับราชการในชั้นโทมาแล้วเป็นเวลา
ไม่น้อยกว่าสามปี แต่ถ้าเป็นผู้ที่ได้ปริญญาเอกหรือ
ประกาศนียบัตร ซึ่งเทียบได้ ไม่ต่ำกว่าปริญญาเอกด้วยแล้ว
กำหนดเวลาสามปีไม่ต้องนำมาชั่งบังคับ แต่ถ้าเป็นผู้ที่ได้
ปริญญาโทหรือประกาศนียบัตรซึ่งเทียบได้ ไม่ต่ำกว่าปริญญา
โทด้วยแล้ว ก็ให้กำหนดเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปี ถ้าเป็น
ผู้ที่ได้ปริญญาตรี หรือประกาศนียบัตรซึ่งเทียบได้ ไม่ต่ำกว่า
ปริญญาตรีด้วยแล้ว ก็ให้กำหนดเวลาไม่น้อยกว่าสองปี

กับทั้งเป็นผู้ที่ได้รับผลกระทบอันเกี่ยวเนื่องกับคุณวุฒิ และความสามารถแล้วส่งรายงานไปยังคณะกรรมการ ชุระการ โดยปกติอัตราหนี้มีจำนวน ไม่เกินสามคน เมื่อคณะกรรมการ ชุระการได้สอบสวนและ พิจารณาแล้วเห็นว่าผู้ใดสมควร ให้เลื่อนชั้น ก็ให้เสนอไปยังรัฐมนตรีเพื่อเลื่อนชั้นต่อไป

มาตรา ๔๖ การเลื่อนข้าราชการชุระการสามัญชั้นเอกชั้น เป็นชั้นพิเศษ ให้เจ้ากระทรวง พิจารณาคัดเลือก ข้าราชการชุระการสามัญชั้นเอกที่มีความดี ความชอบและความ สามารถ แล้วส่งนามไปยังคณะกรรมการ ชุระการอีก ระดับ หนึ่งคน เมื่อคณะกรรมการ ชุระการสอบสวนและพิจารณา แล้ว เห็นว่าสมควร ให้เลื่อนชั้นก็ให้รายงานไปยังคณะ รัฐมนตรีเพื่ออนุมัติ

มาตรา ๔๗ ภายใต้บังคับแห่งมาตรา ๔๕ ข้าราชการ ชุระการสามัญผู้ใดเลื่อนชั้นนั้น ให้ได้รับเงินเดือนในอันดับ ค่าของชั้นที่ใดเลื่อนชั้น หรือถ้าชั้นที่ได้รับเงินเดือนสูงกว่า อันดับค่าของชั้นที่ใดเลื่อนชั้น ก็ให้ได้รับเงินเดือนในอันดับ ที่เท่ากับอันดับเงินเดือนที่ได้รับอยู่

มาตรา ๔๔ ภายใต้บังคับแห่งมาตรา ๔๓ คณะรัฐมนตรี
ภายในความเห็นที่... ให้เจ้ากระทรวงหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับ
มอบหมายจากเจ้ากระทรวงพิจารณาคัดเลือกรับจากผู้ที่อยู่ใน
อันดับถัดลงไปตามลำดับโดยคำนึงถึงความสอดคล้อง ความ
สามารถ และการศึกษาปฏิบัติมาวินัย ทั้งนี้ให้ไปประกอบหลัก
เกณฑ์และวิธีการซึ่งคณะกรรมการจะได้อำหนดไว้

มาตรา ๔๕ การได้รับเงินเดือนเพิ่มขึ้นนอกเหนือจากเลื่อน
ชั้นยศ หรือการเลื่อนอันดับยศ... มิให้บุคคลสอบคัดเลือก
แล้ว ในขั้นหนึ่ง ๆ มิให้เพิ่มขึ้นเกินกว่าจำนวนตำแหน่งสอบ
อันดับ... เว้นแต่จะได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการเป็น
พิเศษ

มาตรา ๕๐ การแต่งตั้งข้าราชการชั้นสัญญาบัตรให้ดำรง
ตำแหน่งราชการ... ให้เจ้ากระทรวงหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับ
มอบหมายจากเจ้ากระทรวงแต่งตั้งจากเกณฑ์ต่อไปนี้เป็น

- (๑) ตำแหน่งเดิมมีขนาดเดิมหรือเทียบเสมือนมีขนาด
แต่ต่างจากข้าราชการชั้นสัญญาบัตรสามัญชั้นถัดมา
- (๒) ตำแหน่งไปประจำแยกหรือเทียบประจำเฉพาะ...
ตั้งจากข้าราชการชั้นสัญญาบัตรสามัญชั้นถัดมา...
หรือจากข้าราชการชั้นสัญญาบัตรสามัญชั้นถัดมา

(๓) คำแทนหัวหน้า แทน หรือเทียบหัวหน้า แทน
แต่ตั้งจากข้าราชการตุลาการสามัญชั้นตรีหรือโท

(๔) คำแทนหัวหน้ากองหรือเทียบหัวหน้ากอง แต่
ตั้งจากข้าราชการตุลาการสามัญชั้นโทหรือเอก

ส่วนการแต่งตั้งข้าราชการตุลาการสามัญให้ดำรงตำแหน่ง
ปลัดกระทรวงหรือเทียบปลัดกระทรวงนั้น ให้รัฐมนตรี
เลือกจากข้าราชการตุลาการสามัญชั้นโทขึ้นไป แล้วรายงานไม่
ชักตะรุติมนตรี เพื่อนำความกราบบังคมทูลให้ทรงแล้วตั้ง

มาตรา ๕๑ เจ้ากระทรวงหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบ
หมายจากเจ้ากระทรวงมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการตุลาการสามัญ
ให้ประจำกระทรวงได้

มาตรา ๕๒ การแต่งตั้งผู้เริ่มเข้าเป็นข้าราชการตุลาการ
สามัญให้ดำรงตำแหน่งนั้น ถ้าเป็นตำแหน่งเสมียนชั้นกรม
ขอให้รับตำแหน่งก่อนเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามเดือน แต่ไม่
เกินกว่าหนึ่งปีก็ได้ แต่ถ้าเป็นตำแหน่งประจำเงินเดือนขึ้นไป
ก็ให้รับตำแหน่งก่อนเป็นเวลาสามเดือนดังที่กล่าวมา เมื่อได้
รับตำแหน่งในระยะเวลาอันแล้ว ให้เจ้ากระทรวงหรือผู้
บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากเจ้ากระทรวง พิจารณาว่าผู้

นั้นมีความสามารถปฏิบัติราชการได้หรือไม่ ถ้าเห็นว่าสามารถ
ก็ให้แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งได้ ถ้าเห็นว่าไม่สามารถจะให้
ผู้^๕นั้นออกจากราชการหรือแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งต่ำลงมาก็ได้

ส่วนข้าราชการตุลาการสามัญผู้^๕ได้รับแต่งตั้งในตำแหน่ง
ที่สงวน เจ้ากระทรวงหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจาก
เจ้ากระทรวงอาจพิจารณาให้^๕รับตำแหน่งก่อนเป็นเวลาไม่เกิน
หกวันนับ ถ้าในระหว่างรับตำแหน่งปรากฏว่าข้าราชการผู้^๕
นั้นไม่สามารถจะดำรงตำแหน่งนั้น จะให้กลับมารับตำแหน่ง
เดิมหรือตำแหน่งอื่นก็ได้

มาตรา ๕๓ ราชการตุลาการส่วนใดมีเหตุพิเศษ ให้เจ้า
กระทรวงพิจารณาตกลงกับคณะกรรมาการตุลาการที่จะกำหนด
คุณสมบัติ^๕ ทัศนความรู้และวิธีคัดเลือกหรือสอบคัดเลือกอย่าง
อื่น เพื่อให้ได้บรรจุและแต่งตั้งโดยความเต็มพร้อมที่จะ
ได้บุคคลที่มีคุณภาพดีและสามารถในราชการ แล้วรายงาน
ไปยังคณะรัฐมนตรี เมื่อคณะรัฐมนตรีเห็นชอบด้วยวิธีการ
นั้นแล้ว ให้มีความกราบบังคมทูลเพื่อทรงตราเป็นพระราช
กฤษฎีกา

มาตรา ๕๔ ถ้าตำแหน่งว่างลง จะแต่งตั้งข้าราชการตุลาการ
สามัญให้ดำรงตำแหน่งนั้นบ้างก็ได้ หรือผู้ดำรงตำแหน่งไม่

สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้เป็นครุฑขาว ให้เจ้ากระทรวงหรือผู้
บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากเจ้ากระทรวงตั้งข้าราชการ
ตุลาการสามัญผู้ที่เหมาะสมสมควร ให้รั้งทนายในตำแหน่งนั้น
ชั่วคราวได้

มาตรา ๕๕ การโอนข้าราชการใดๆ นอกจากข้าราชการ
ตุลาการวิสามัญไปบรรจุต่างกระทรวงในชั้นซึ่งไม่สูงกว่าชั้น
เดิม อาจทำได้โดยกระทรวงยุติธรรมได้ตกลงยินยอมใน
การโอนนั้นด้วยแล้ว

การโอนข้าราชการชั้นพิเศษมานั้น ให้รัฐมนตรีรายงาน
ไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติ

การโอนข้าราชการชั้นเอกลงไป ต้องพิจารณาว่าราชการ
ในตำแหน่งเดิม กับตำแหน่งที่จะโอนมาบรรจุใหม่นั้น มี
ลักษณะงานคล้ายคลึงกัน หรือตำแหน่งที่จะโอนมาบรรจุ
ใหม่นั้น ต้องใช้วิชาที่ข้าราชการผู้นั้น ได้รับปริญญาหรือ
ประกาศนียบัตร และให้คณะกรรมการตุลาการเป็นผู้พิจารณา
อนุมัติ

การโอนข้าราชการตุลาการสามัญไปบรรจุต่างกรมในชั้น
ซึ่งไม่สูงกว่าชั้นเดิม อาจทำได้โดยอนุโลม

การโอนข้าราชการตุลาการสามัญมาเป็นข้าราชการตุลา
การสามัญในชั้นซึ่งไม่สูงกว่าชั้นเดิมอาจทำได้ โดยอนุโลม

การโอนข้าราชการพลเรือนการเมืองมา เป็นข้าราชการ
ราชการสามัญจะทำได้ก็ แต่ในกรณีโอนมาบรรจุใน ชั้น และ
อันดับซึ่งไม่สูงกว่าที่ได้รับอยู่ในขณะมารับราชการในตำแหน่ง
การเมืองโดยอนุโลมตามความข้างต้น หรือโอนมาบรรจุ
ตามความในมาตรา ๕๒ หรือเลื่อนตามความในมาตรา ๕๓, ๕๔
หรือ ๕๕

มาตรา ๕๖ ข้าราชการราชการสามัญผู้ใดออกจากราชการ
ไปโดยมิได้มีความผิด หรือมีมลทินหรือมีหมองในราชการ
ถ้าสมัครเข้ารับราชการในตำแหน่งราชการราชการใน ชั้น และ
อันดับที่ไม่สูงกว่าเดิม และทางราชการต้องการจะรับเข้าทำ
ราชการ ให้ นำมาตรา ๒๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม ในกรณี
เช่นว่านี้ให้คณะกรรมการตุลาการมีอำนาจและหน้าที่อย่างคณะ
กรรมการตุลาการตามที่บัญญัติไว้ในมาตรานี้

มาตรา ๕๗ ข้าราชการราชการสามัญผู้ใดซึ่งรัฐบุเลสั่งให้
ไปทำงานเทศบาล หรือองค์การสาธารณะ หรือกิจการอื่นๆ
ถ้าถูกเรียกกลับเข้าบรรจุในราชการ ก็ให้รับเงินเดือนไม่สูง
กว่าที่ได้รับอยู่ในขณะที่เรียกกลับตามหลักเกณฑ์และวิธีการ
ซึ่งคณะกรรมการตุลาการจะได้กำหนดไว้

หมวด ๒

การสอบแข่งขัน การสอบคัดเลือก และการคัดเลือก

มาตรา ๕๘ ผู้สมัครสอบแข่งขัน สอบคัดเลือก หรือ คัดเลือก ต้องเป็นบุคคลที่มีคุณสมบัติและมีพื้นฐานความรู้ดังได้กล่าวไว้ในมาตรา ๕๙ และ ๖๐

มาตรา ๕๙ ผู้สมัครสอบแข่งขัน สอบคัดเลือก หรือ คัดเลือก จะต้องมีความรู้ตามมาตรา ๒๓ อนุมาตรา ๑ และอนุมาตรา ๓ ถึงอนุมาตรา ๑๐ และมีอายุไม่ต่ำกว่า ๑๘ ปี บริบูรณ์

แต่ผู้สมัครสอบแข่งขัน สอบคัดเลือก หรือคัดเลือก ที่ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๓ อนุมาตรา ๖ ถึงอนุมาตรา ๑๐ คณะกรรมการการชُرการ อาจพิจารณาสอบลงเห็นว่าผู้นั้นได้กลับตนประพฤติเป็นคนดีแล้ว จะยกเว้นให้เป็นรายบุคคลก็ได้ แต่มติของคณะกรรมการการชُرการในกรณียกเว้นเช่นนี้ต้องเป็นเอกฉันท์

ตำแหน่งราชการใดที่โดยลักษณะปริมาณ หรือ คุณภาพ ของงานไม่เหมาะสมแก่การแต่งตั้งสตรีเข้ารับราชการ ให้เจ้ากระทรวงทำความตกลงกับคณะกรรมการการชُرการวางข้อบังคับไว้มิให้แต่งตั้งสตรีเข้ารับราชการในตำแหน่งนั้น

มาตรา ๖๐ ผู้สมัครสอบแข่งขันจะต้องมีพินความรู้ดังนี้

(๑) วิชาข้าราชการธุรการสามัญชั้นจัตวา

(ก) ผู้ที่ได้ประกาศนียบัตรประโยคมัธยมศึกษา หรือเทียบวิทยฐานะเท่ากับประโยคมัธยมศึกษา แต่ถ้านในเขตต์แห่งการแข่งขันใด การศึกษาประโยคมัธยมศึกษายังไม่แพร่หลาย ก็ให้คณะกรรมการธุรการมีอำนาจกำหนดพินความรู้ต่ำกว่าประกาศนียบัตรประโยคมัธยมศึกษาได้

(ข) ผู้ที่มีพินความรู้ต่ำกว่าที่กำหนด แต่ได้เข้าฝึกหัดเป็นเสมียนหรือทำการเสมียนหรือเป็นครูประจำบาลหรือพนักงานสุขาภิบาลอยู่แล้วในวันที่ใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พุทธศักราช ๒๔๗๖ ซึ่งหัวหน้าแผนกรับรองพินความรู้ว่าสมควรเข้าสอบแข่งขันได้

(๒) วิชาข้าราชการธุรการสามัญชั้นตรี

(ก) ผู้ที่ได้ปริญญาตรีหรือประกาศนียบัตรซึ่งเทียบได้ไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือ

(ข) ข้าราชการธุรการสามัญชั้นจัตวา อันดับ ๓ ขึ้นไป ซึ่งรับราชการมาแล้วไม่ต่ำกว่าห้าปี

มาตรา ๖๑ ให้คณะกรรมการการชُرะการกำหนดหลักสูตร และวิธีการสอบแข่งขันวิชาข้าราชการชُرะการสามัญชั้นจัตวา และตรี โดยคำนึงถึงลักษณะและคุณภาพของราชการในหน้าที่ และมีอำนาจที่จะมอบหมายให้ราชการส่วนใดจัดการสอบแข่งขันแทนคณะกรรมการชُرะการได้ โดยตลอด

มาตรา ๖๒ ภายใต้งบบังคับแห่งมาตรา ๕๕ ผู้สอบแข่งขันที่ได้คะแนนสูงมีสิทธิที่จะได้รับเลือกเข้ารับราชการก่อนผู้ได้คะแนนต่ำลงมาตามลำดับ การสอบแข่งขันนั้นให้นำมาตรา ๒๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๓

การออกจากราชการ

มาตรา ๖๓ การออกจากราชการของข้าราชการชُرะการสามัญ ให้เป็นไปตามมาตรา ๕๗ วรรคแรก

การออกจากราชการของข้าราชการชُرะการสามัญตำแหน่งปลัดกระทรวงหรือเทียบปลัดกระทรวง ให้นำความกราบบังคมทูลให้ทรงทราบ

มาตรา ๖๔ ภายใต้งบบังคับบทกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการฝ่ายพลเรือน ข้าราชการชُرะการสามัญผู้ใดประสงค์จะลาออกจากราชการก็ย่อมทำได้ เมื่อผู้บังคับบัญชา

ตามที่ระบุไว้ในวรรค ๒ แห่งมาตรา ๕ ได้สอบสวนและพิจารณา
อนุญาตแล้ว จึงให้ถือว่าออกจากราชการ

ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจอนุญาตให้ข้าราชการลาออกได้
นั้น คือ

(๑) รัฐมนตรีหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจาก
รัฐมนตรี สำหรับข้าราชการตั้งแต่ชั้นโทขึ้นไป

(๒) ปลัดกระทรวงหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมาย
จากปลัดกระทรวง สำหรับข้าราชการ ชั้นจัตวา ส่วนกลาง
และชั้นตรี

(๓) ประธานศาลฎีกา อธิบดีผู้พิพากษา ข้าราชการ
ยุติธรรม หรือผู้พิพากษาหัวหน้าศาล สำหรับข้าราชการ
ชั้นจัตวาในศาล เมื่อประธานศาลฎีกา อธิบดีผู้พิพากษา
ข้าราชการยุติธรรม หรือผู้พิพากษาหัวหน้าศาลได้สั่งอนุญาต
แล้วให้แจ้งไปยังเจ้ากระทรวง

มาตรา ๖๕ เมื่อรัฐมนตรีเห็นสมควรให้ข้าราชการธุระ -
การสามัญผู้ใดออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญ จะให้
ผู้นั้นออกจากราชการตามลักษณะซึ่งบัญญัติไว้ในกฎหมายว่า
ด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการฝ่ายพลเรือนก็ได้

- (๑) รัฐมนตรี
 - (๒) ปลัดกระทรวงยุติธรรม
 - (๓) ประธานศาลฎีกา
 - (๔) อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์
 - (๕) อธิบดีผู้พิพากษาศาลแพ่ง
 - (๖) อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญา
- ให้หัวหน้ากองกลมเป็นเลขานุการ

มาตรา ๖๕ ให้รัฐมนตรีเป็นประธานคณะกรรมการตุลาการ ปลัดกระทรวงเป็นรองประธาน ถ้าในคราวใดประธานและรองประธานไม่มาประชุม ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกประธานสำหรับคราวนั้นขึ้นนายหนึ่ง

การประชุมของคณะกรรมการตุลาการนั้น ต้องมีกรรมการอย่างน้อยสามนายมาประชุม จึงจะเป็นองค์ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาด ให้ถือตามเสียงข้างมาก ถ้าคะแนนเท่ากัน ให้ประธานที่ประชุมออกเสียงชี้ขาด

มาตรา ๗๐ คณะกรรมการตุลาการมีอำนาจตั้งอนุกรรมการสามัญหรือวิสามัญเพื่อทำการใดๆ แทนได้

มาตรา ๗๑ หลักเกณฑ์และวิธีการซึ่งคณะกรรมการ
ธุรกรรมมีอำนาจกำหนดตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้ามีกฎ ก.พ.
ซึ่งออกตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในเรื่อง
ทำนองเดียวกัน และไม่ขัดหรือแย้งกับบทพระราชบัญญัตินี้
ก็ให้อนุโลมถือว่ากฎ ก.พ. นั้นเป็นหลักเกณฑ์และวิธีการซึ่ง
คณะกรรมการธุรกรรมได้กำหนด

ลักษณะ ๕

วินัยและมารยาท

หมวด ๑

ข้อความทั่วไป

มาตรา ๗๒ ข้าราชการฝ่ายตุลาการต้องอยู่ในวินัยและ
ในเวลาพิจารณาพิพากษาคดีต้องอยู่ในมารยาทอันดีงาม

มาตรา ๗๓ ข้าราชการฝ่ายตุลาการต้องสนับสนุนการ
ปกครองระบอบรัฐธรรมนูญด้วยความบริสุทธิ์ใจ และต้อง
พยายามชี้แจงต่อบุคคลในบังคับบัญชาและในอำนาจของตน
ให้เข้าใจและนิยมต่อการปกครองระบอบรัฐธรรมนูญ

มาตรา ๗๔ ข้าราชการฝ่ายตุลาการต้องเชื่อฟังผู้บังคับ
บัญชา ผู้ที่อยู่ใต้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับ

บัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมาย ห้ามมิให้ขัดขืนหลีกเลี่ยง ถ้าไม่เห็นพ้องด้วยคำสั่งนั้น จะเสนอความเห็นคัดทานเป็นลายลักษณ์อักษรก็ได้ แต่ต้องเสนอโดยด่วนและเมื่อได้คัดทานดังกล่าวมานั้นแล้ว ผู้บังคับบัญชามีได้ส่งลงหรือแก่คำสั่งที่ส่งไป ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตาม แต่ให้ผู้บังคับบัญชารับรายงานขึ้นไปยังเจ้ากระทรวงตามลำดับ

ในการปฏิบัติราชการห้ามมิให้กระทำการข้าม ผู้บังคับบัญชาเหนือตนเว้น แต่จะได้รับการอนุญาตเป็นพิเศษชั่วคราว

มาตรา ๗๕ ข้าราชการฝ่ายตุลาการ ต้องตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความระมัดระวังมิให้เสียหายแก่ราชการ

มาตรา ๗๖ ข้าราชการฝ่ายตุลาการต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริต

ห้ามมิให้รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา

ห้ามมิให้อาศัยอำนาจหน้าที่ราชการจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมก็ตามเพื่อหาผลประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือแก่ผู้อื่น

มาตรา ๗๗ ข้าราชการฝ่ายตุลาการต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ

วันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๒ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๖ หน้า ๑๑๔๕

ห้ามมิให้เป็นตัวกระทำการในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทใด ๆ นอกจากทางราชการจะสั่ง และห้ามมิให้กระทำการหาผลประโยชน์อย่างใด ๆ อันอาจเป็นทางให้เสียความเที่ยงธรรมในหน้าที่ราชการของตน

มาตรา ๗๘ ข้าราชการฝ่ายตุลาการต้องรักษาชื่อเสียงมิให้ชนชอว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว

ห้ามมิให้ประพฤติตนเป็นคนเสเพล เสพเครื่องดองของเมานจนไม่สามารถครองสติได้ มีหนี้สินล้นพ้นตัว กระทำความผิดอาญา หรือการอื่นใดอันอาจเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการ

มาตรา ๗๙ ข้าราชการฝ่ายตุลาการต้องสุภาพเรียบร้อยต่อผู้บังคับบัญชาและต่อประชาชน

ห้ามมิให้ดูหมิ่นหยามหยามบุคคลใด ๆ

มาตรา ๘๐ ข้าราชการฝ่ายตุลาการต้องถือตามและกระทำตามรัฐธรรมนูญ

มาตรา ๘๑ ข้าราชการฝ่ายตุลาการต้องรักษาความสัมพันธ์ระหว่างข้าราชการและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

มาตรา ๘๒ ข้าราชการฝ่ายตุลาการต้องอดสุภาพและ
อำนวยความสะดวกในหน้าที่ราชการ

มาตรา ๘๓ ข้าราชการฝ่ายตุลาการต้องรักษาความลับ
ในราชการ

หมวด ๒

โทษผิดวินัย

มาตรา ๘๔ โทษผิดวินัยมี ๕ สถาน คือ

- (๑) ไล่ออก
- (๒) ปลดออก
- (๓) ตัดเงินเดือน
- (๔) ดำเนินโทษ
- (๕) ภาคทัณฑ์

มาตรา ๘๕ การไล่ออกนั้นจะกระทำได้เมื่อ ข้าราชการ
ฝ่ายตุลาการผู้ใดทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตั้งระบุมไว้ต่อไปนี้

(ก) ทูจจริตต่อหน้าที่ราชการ

(ข) ทำความผิดถึงต้องรับอาญาจำคุกโดยคำพิพากษา
โทษจำคุก เว้นแต่ความผิดในลักษณะฐานลหุโทษ หรือ
ความผิดอันได้กระทำโดยฐานประมาท

(ค) ต้องคำพิพากษาให้เป็นคนล้มละลายเพราะทำ
หนี้สินขึ้นด้วยความทุจริต

(ง) ขัดคำสั่งซึ่งผู้บังคับบัญชาสั่งโดยชอบด้วยราชการ
และการขัดคำสั่งนั้น เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่าง
ร้ายแรง

(จ) ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการเป็นเหตุให้
เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

(ฉ) ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

ในกรณีเช่นนี้ สำหรับข้าราชการตุลาการสามัญ
ให้ปลัดกระทรวงส่งข้อหา คำชี้แจง หรือข้อแก้ตัวไปยังคณะ
กรรมการตุลาการเพื่อไต่สวน ในการไต่สวนนั้นต้องให้โอกาส
โดยสมควรแก่ผู้ต้องหาเพื่อชี้แจงหรือแก้ตัว ให้คณะ
กรรมการตุลาการหรืออนุกรรมการซึ่งตั้งขึ้นตามมาตรา ๓๘ มี
อำนาจอย่างศาลยุติธรรม ในการออกหมายการสืบพยาน
บุคคลและการยื่นเอกสาร เมื่อคณะกรรมการตุลาการได้
ไต่สวนเห็นสมควรให้ไล่ออกจากราชการได้แล้ว ให้รัฐมนตรี
สั่งไล่ออกต่อไป แต่สำหรับข้าราชการตุลาการสามัญให้เจ้า
กระทรวงรายงานไปยังคณะกรรมการตุลาการสอบสวนพิจารณา
เมื่อคณะกรรมการตุลาการสอบสวนและพิจารณาเห็นสมควร

ให้ ไล่ออกจากราชการได้แล้ว ให้เจ้ากระทรวงส่ง ไล่ออก
ต่อไป

มาตรา ๘๖ การปลดออกนั้นจะกระทำได้เมื่อข้าราชการ
ฝ่ายตุลาการผู้ใดทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงยังไม่ถึงกับจะต้องถูก
ไล่ออกจากราชการ

ในกรณีเช่นนี้ให้นำบทบัญญัติแห่งมาตรา ๘๕ วรรคท้าย
มาใช้โดยอนุโลม

มาตรา ๘๗ เมื่อข้าราชการฝ่ายตุลาการผู้ใดถูกฟ้องคดี
อาญา เว้นแต่คดีความผิดในลักษณะฐานลหุโทษ หรือ
ความผิดอันได้กระทำลงโดยฐานประมาท หรือมีกรณี
ที่ต้องหาว่าทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ถูกสอบสวนเพื่อไล่ออกหรือ
ปลดออก ถ้าผู้บังคับบัญชา เห็นว่าจะให้คงอยู่ในหน้าที่
ราชการระหว่างพิจารณาหรือสอบสวน จะเป็นการเสียหาย
แก่ราชการ จะสั่งให้พักราชการก็ได้

ผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจสั่งพักราชการตามความในวรรค
ก่อน คือ

(๑) รัฐมนตรีสั่งให้ข้าราชการตุลาการสามัญหรือวิสามัญ
ตะไต้ะยุติธรรม และข้าราชการตุลาการสามัญหรือวิสามัญ

วันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๒ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๖ หน้า ๑๑๕๕

ตำแหน่งหัวหน้ากองหรือเทียบหัวหน้ากองขึ้นไปพักราชการ
ได้

(๒) ปลัดกระทรวง ประธานศาลฎีกา อธิบดีผู้พิพากษา
ข้าหลวงยุติธรรม สั่งให้ ข้าราชการตุลาการสามัญหรือ
วิสามัญตำแหน่งหัวหน้าแผนกหรือเทียบหัวหน้าแผนกลงไป
พักราชการได้

(๓) ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลสั่งให้ ข้าราชการตุลาการสามัญ
หรือวิสามัญตำแหน่งเสมียนพนักงาน หรือเทียบเสมียนพนักงาน
พักราชการได้

การให้พักราชการนั้น ให้พักตลอดเวลาที่พิจารณาหรือ
สอบสวน เมื่อพิจารณาหรือสอบสวนแล้ว ถ้าปรากฏว่า
ผู้ที่ถูกสั่งให้พักมิได้กระทำความผิด และไม่มียุติความผิด
เลย ผู้บังคับบัญชาที่สั่งพักราชการต้องสั่งให้ผู้นั้นกลับคืน
ตำแหน่งเดิม ถ้าปรากฏว่าถึงแม้การพิจารณาหรือสอบสวน
จะไม่ได้ ความเป็นสัจจะว่าผู้ที่ถูกสั่งให้พักได้กระทำความผิด
แต่ก็ไม่มีผลหรือมีผลอยู่ ให้เจ้ากระทรวงหรือผู้บังคับ
บัญชาที่ได้รับมอบหมายจากเจ้ากระทรวงใช้ความพินิจ ถ้า
เห็นว่าจะให้ กลับเข้ารับราชการอีกอาจเสียหายแก่ราชการ
ก็ให้ ดำเนินการตามความในมาตรา ๒๕ หรือมาตรา ๖๕

แล้วแต่กรณี เพื่อให้ผู้นั้นออกจากราชการ หรือถ้าเห็นว่าผู้นั้นยังอาจเป็นประโยชน์แก่ราชการ จะให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งที่ไม่สูงกว่าตำแหน่งเดิมก็ได้

เงินเดือนของผู้ที่ถูกสั่งให้พักราชการดังกล่าวมานั้น ให้ปฏิบัติตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๘๘ การตัดเงินเดือนจะกระทำได้เมื่อข้าราชการฝ่ายตุลาการทำผิดวินัย ซึ่งความผิดนั้นยังไม่ร้ายแรงถึงกับจะต้องถูกไล่ออกหรือปลดออก ในกรณีเช่นนั้น สำหรับข้าราชการตุลาการสามัญหรือวิสามัญ ให้ปลัดกระทรวงรายงานไปยังคณะกรรมการตุลาการ เมื่อคณะกรรมการตุลาการพิจารณาเห็นชอบด้วย ให้รัฐมนตรีสั่งลงโทษได้โดยอนุโลมตามตารางท้ายมาตรานี้ แต่สำหรับข้าราชการฝ่ายตุลาการประเภทอื่นให้ผู้นั้นกับบัญชาที่มีอำนาจลงโทษ สั่งให้ลงโทษได้ แล้วรายงานไปยังผู้บังคับบัญชาเหนือตน

ผู้บังคับบัญชาจะลงโทษตัดเงินเดือนแก่ผู้กระทำผิดวินัย
ได้ครั้งหนึ่งไม่เกินกำหนดในตารางต่อไปนี้

ผู้บังคับบัญชา	ผู้กระทำผิดวินัย	กำหนด เวลาเดือน	ส่วนเงิน เดือนที่ตัด
รัฐมนตรีว่าการ กระทรวง	๑. หัวหน้ากอง	๑๒	๒๕ %
	๒. หัวหน้าแผนก	๑๒	๒๐ %
	๓. ประจําแผนก	๑๒	๑๕ %
	๔. เสมียนพนัก- งาน	๑๒	๑๐ %
ปลัดกระทรวง ประธานศาลฎีกา อธิบดีผู้พิพากษา หรือ ข้าราชการ ชุดดีธรรม	๑. หัวหน้ากอง	๒	๒๕ %
	๒. หัวหน้าแผนก	๔	๒๐ %
	๓. ประจําแผนก	๖	๑๕ %
	๔. เสมียนพนัก- งาน	๘	๑๐ %
ผู้พิพากษา หัวหน้า ศาลหรือหัวหน้า กอง	๑. หัวหน้าแผนก	๒	๒๐ %
	๒. ประจําแผนก	๔	๑๕ %
	๓. เสมียนพนัก- งาน	๖	๑๐ %

ผู้บังคับบัญชา	ผู้กระทำผิดวินัย	กำหนด เวลาเดือน	ส่วนเงิน เดือนที่ตัด
หัวหน้าแผนก	๑. ประจําแผนก ๒. เสมียนพนักงาน	๒ ๔	๑๕ % ๑๐ %
หัวหน้าส่วนราชการ ต่ำกว่าหัวหน้า แผนก	เสมียนพนักงาน	๒	๑๐ %

มาตรา ๔๕ การดำเนินโทษจะกระทำได้เมื่อข้าราชการฝ่ายตุลาการผู้ใดทำผิดวินัยซึ่งความผิดนั้นยังไม่ร้ายแรงถึงกับจะต้องถูกไล่ออกหรือปลดออก และมีเหตุที่ควรปรานีโดยไม่ตัดเงินเดือน ในกรณีเช่นนี้ สำหรับข้าราชการตุลาการสามัญหรือวิสามัญ ให้ปลัดกระทรวงรายงานไปยังคณะกรรมการตุลาการ เมื่อคณะกรรมการตุลาการเห็นชอบด้วยแล้ว ให้รัฐมนตรีแสดงความผิดของผู้นั้นให้ปรากฏเป็นลายลักษณ์อักษร และถ้าจะให้ทำทัณฑ์บนไว้ด้วยก็ได้ แต่สำหรับข้าราชการฝ่ายตุลาการประเภทอื่น ให้ผู้บังคับบัญชาส่งลงโทษได้ แล้วรายงานไปยังผู้บังคับบัญชาเหนือตน

การดำเนินโทษใหม่กำหนดไว้ไม่เกินสามปี นับตั้งแต่วันที่ส่งลงโทษ แต่เมื่อผู้สั่งให้ลงโทษเห็นว่าข้าราชการผู้นั้นกลับปฏิบัติดีในทางราชการก็สั่งให้ลบล้างการดำเนินโทษนั้นก่อนครบกำหนดได้

มาตรา ๕๐ ในกรณีดังกล่าวมาในมาตราก่อน ถ้าผู้บังคับบัญชาเห็นว่ายังไม่ควรลงโทษถึงดำเนินโทษ และเห็นว่าควรลงโทษแต่เพียงภาคทัณฑ์ สำหรับข้าราชการตุลาการสามัญหรือวิสามัญให้ปลัดกระทรวงรายงานไปยังคณะกรรมการตุลาการ เมื่อคณะกรรมการตุลาการพิจารณาเห็นชอบด้วย

แล้ว ให้รัฐมนตรีลงโทษภาคทัณฑ์ โดยแสดงความผิด
ของผู้นั้นให้ปรากฏ แต่สำหรับข้าราชการฝ่ายตุลาการ
ประเภทอื่น ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษได้ แล้วรายงาน
ไปยังผู้บังคับบัญชาเหนือตน

การลงโทษภาคทัณฑ์นี้ ถ้าสั่งลงโทษผู้ใดแล้ว ภายใน
ระยะเวลาหนึ่งปี นับตั้งแต่วันสั่งลงโทษภาคทัณฑ์นั้น ผู้นั้น
-ประพฤติดีวินัยอีก ให้ลงโทษสถานอื่นถัดขึ้นไป

หมวด ๓

การรักษาวินัยและมารยาท

มาตรา ๕๑ ให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่ดูแลระมัดระวัง
ข้าราชการในบังคับบัญชาของตน ให้ปฏิบัติตามวินัยและ
มารยาท

ถ้าผู้บังคับบัญชารู้ว่าผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาทำผิดวินัยและ
มารยาท ผู้บังคับบัญชาต้องพิจารณาว่าความผิดของข้าราชการ
นั้นอยู่ในอำนาจของตนที่จะลงโทษได้หรือไม่ ถ้าอยู่ใน
อำนาจของตนที่จะลงโทษ ก็ให้สั่งลงโทษ แล้วรายงาน
ไปยังผู้บังคับบัญชาเหนือตน ถ้าเห็นว่าความผิดนั้นควรจะ
ต้องลงโทษมากไปกว่าที่ตนจะมีอำนาจลงโทษได้ ก็ให้
รายงานต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไป เพื่อให้ลงโทษตามสมควร

ผู้บังคับบัญชาใดไม่จัดการลงโทษผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาที่ทำผิดวินัยและมารยาท หรือจัดการลงโทษโดยไม่เป็นการสุจริต ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชานั้นทำผิดวินัย

มาตรา ๕๒ ข้าราชการหรือการสามัญหรือวิสามัญผู้ใดถูกผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษฐานผิดวินัยและมารยาท ข้าราชการผู้นั้นต้องปฏิบัติตามทันที ถ้าเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมในคำสั่ง ก็มีสิทธิร้องทุกข์ได้ตามวิธีการที่คณะกรรมการการจะกำหนดไว้ แต่ถ้าปรากฏว่าเป็นการร้องทุกข์เท็จ ให้ถือว่าเป็นการผิดวินัย

ลักษณะ ๑๐

บทบัญญัติระเบียบกาล

มาตรา ๕๓ ข้าราชการผู้ใดครองตำแหน่งเสมือนตุลาการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตุลาการ พุทธศักราช ๒๔๗๗ อยู่ก่อนเวลาใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พุทธศักราช ๒๕๗๕ เมื่อคณะกรรมการตุลาการได้สอบสวนและพิจารณาเห็นสมควรแล้ว ให้รัฐมนตรีมีอำนาจที่จะบรรจุเข้าเป็นข้าราชการตุลาการสามัญชั้นโทอันดับ ๓ เพื่อได้รับแต่งตั้งเป็นผู้พิพากษาได้ตามกฎเกณฑ์ต่อไป

(๑) ได้รับราชการในตำแหน่ง เสมือนตุลาการมาเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสองปี หรือถ้ายังไม่ครบสองปี ก็ต้องได้รับราชการในตำแหน่ง ตุลาการสามัญสืบต่อไปอีกเป็นเวลา รวมกันไม่น้อยกว่าสองปี

(๒) เป็นผู้สอบไล่ได้ปริญญาตรีหรือประกาศนียบัตรทางกฎหมาย ซึ่งคณะกรรมการตุลาการเทียบว่าไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีอยู่แล้วก่อนวันใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พุทธศักราช ๒๕๓๕

(๓) มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๓ อนุมาตรา ๑ ถึงอนุมาตรา ๑๐ และอนุมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัตินี้

(๔) ได้รับการฝึกหัดในการศาลเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๖ เดือน และผู้พิพากษาหัวหน้าศาลรับรองว่ามีความสามารถพิจารณาพิพากษาคดีได้ ทั้งมีความประพฤติดี

มาตรา ๕๔ ภายใต้บังคับแห่งมาตรา ๕๕ ข้าราชการตุลาการวิสามัญผู้ใดได้รับราชการอยู่ก่อนวันใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พุทธศักราช ๒๕๓๖ และทำการหรือเคยทำการในตำแหน่งหน้าที่ราชการตุลาการสามัญ ซึ่งหัวหน้าศาลรับรองว่ามีคุณวุฒิความสามารถที่จะรับบรรจุเป็นข้าราชการตุลาการสามัญได้ และเมื่อมีอัตราเงินเดือนข้าราชการตุลาการ

วันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๒ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๖ หน้า ๑๑๕๗

สามัญขึ้นจัตวาว่างลงและเจ้ากระทรวง เห็นสมควรจะบรรจุใน
ชั้นนั้นเข้าอันดับเงินเดือนเท่าที่ได้อยู่ ก็ให้ส่งได้เมื่อได้
รับอนุมัติของคณะกรรมการตุลาการแล้ว

มาตรา ๕๕ ข้าราชการฝ่ายตุลาการผู้ใดทำผิดวินัยและ
มารยาทก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจ
ลงโทษผู้นั้นตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
หรือพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการที่ใช้อยู่ใน
ขณะนั้น แล้วแต่กรณี แต่ถ้าเป็นโทษสถานไล่ออกหรือปลด
ออก ต้องให้คณะกรรมการตุลาการหรือคณะกรรมการตุลาการ
แล้วแต่กรณี พิจารณาสอบสวน จึงไล่ออกหรือปลดออกได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

เล่ม ๕๖ หน้า ๑๑๕๘ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๔๘๒

บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการฝ่ายตุลาการ

บัญชีหมายเลข ๑

ข้าราชการตุลาการสามัญ

ชั้น	อันดับ	อัตราเงินเดือน
โท	๑	๑๔๐
		ก. ๑๕๐
		๑๖๐
	๒	ก. ๑๗๐
		ข. ๑๘๐
		ค. ๑๙๐
	๓	๒๐๐
		ก. ๒๒๐
		๒๔๐
	๔	ก. ๒๖๐
		๒๘๐
		ก. ๓๐๐
	๕	๓๒๐

วันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๒ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๖ หน้า ๑๑๕๘

ชั้น	อันดับ	อัตราเงินเดือน
เอก	๗	๓๕๐
	๑	๓๒๐
	๒	๓๕๐
	๓	๔๐๐
	๔	๔๕๐
	๕	๕๐๐
	๖	๕๕๐
พิเศษ	๗	๖๐๐
	๑	๖๐๐
	๒	๖๕๐
	๓	๗๐๐
	๔	๗๐๐
	๕	๘๐๐
พิเศษ (ประธานศาลฎีกา)	๖	๑๐๐๐
	๗	๑๒๐๐

บัญชีหมายเลข ๒
ข้าราชการราชการสามัญ

ชั้น	อันดับ	อัตราเงินเดือน
จัตวา	๑	๒๐
		ก. ๒๒
	ข. ๒๔	๒๕
	ข. ๒๘	๓๐
	๔	๓๕
	๕	๔๐
	๖	๔๕

วันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๒ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๖ หน้า ๑๑๖๑

ชั้น	อันดับ	อัตราเงินเดือน
	๙	๕๐
		ก. ๕๕
	๑๐	๖๐
		ก. ๖๕
	๑๑	๗๐
		ก. ๗๕
	๑๒	๘๐
		ก. ๘๕
	๑๓	๙๐
		ก. ๙๕
	๑๔	๑๐๐
		ก. ๑๑๐
	๑๕	๑๒๐
		๑๓๐
	๑๖	๑๕๐
		ก. ๑๖๐
	๑๗	๑๘๐
		ก. ๑๙๐
	๑๘	๒๒๐
		๒๓๐

๑๖

เล่ม ๕๖ หน้า ๑๑๖๒ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๘๒

ชั้น	อันดับ	อัตราเงินเดือน
โท	๔	ก. ๑๓๐
		๑๔๐
	๕	ก. ๑๕๐
		๑๖๐
	๑	๑๔๐
		ก. ๑๕๐
	๒	๑๖๐
		ก. ๑๗๐
	๓	ข. ๑๘๐
		ก. ๑๙๐
	๓	๒๐๐
		ก. ๒๒๐
	๔	๒๔๐
		ก. ๒๖๐
	๕	๒๘๐
๒๙๐		

วันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๒ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๖ หน้า ๑๑๖ ๓

ชั้น	อันดับ	อัตราเงินเดือน
10ก		ก. ๓๐๐
	๖	๓๒๐
	๗	๓๕๐
	๑	๓๒๐
	๒	๓๕๐
	๓	๔๐๐
	๔	๔๕๐
	๕	๕๐๐
	๖	๕๕๐
	๗	๖๐๐
	๑	๖๐๐
	๒	๖๕๐
	๓	๗๐๐
	๔	๗๐๐
	๕	๘๐๐
๖	๙๐๐	
พิเศษ		๑๐๐๐
	๖	๑๐๐๐
	๕	๙๐๐
	๔	๘๐๐
	๓	๗๐๐
	๒	๖๕๐

เล่ม ๕๖ หน้า ๑๑๖๔ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๔๘๒

บัญชีหมายเลข ๓

ครุได้ยตติธรรม

ชั้น	อันดับ	อัตราเงินเดือน
ตรี	๑	๘๐
		ปี. ๘๐
	๒	๑๐๐
		ปี. ๑๑๐
	๓	๑๒๐
		ปี. ๑๓๐
	๓	๑๔๐
		ปี. ๑๕๐
	๔	๑๖๐

วันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๔๘๒ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๖ หน้า ๑๑๖๕

บัญชีหมายเลข ๒

เงินค่าจ้างข้าราชการราชการวิสามัญ

ค่าจ้างข้าราชการราชการวิสามัญนั้น ให้เป็นไปตามที่
กระทรวงยุติธรรมจะได้ทำความตกลงกับกระทรวงการคลัง